

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, milí přátelé, jsme hosty na bohoslužbě v 2. neděli postní, při které bude pokřtěn Antonín Míka. Chci vás přivítat pozdravem: Milost našeho Pána, Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Píseň: 331 sl.1

Introit: Rozpomeň se na slitování svá, Hospodine, a na milosrdenství svá, kteráž jsou od věků. Ž 25,6

Píseň: 204

Modlitba: Pane Bože, náš Otče, děkujeme Ti, že nás všechny, jak tu jsme, zveš k sobě. Děkujeme, že dnes spolu Míkovými můžeme ve křtu Toníka zažívat radost z přijetí ujištění, že budeš provázet malého Toníka. Děkujeme, že si znovu společně smíme připomínat naději, kterou před námi otevíráš pro nás osobně i pro celý tento svět.

Prosíme Tě, dávej nám, dokud jsme na cestě, podíl na radosti, kterou máš pro nás připravenou a kterou zatím nejsme schopni v plnosti rozpoznat. Prosíme, dávej nám ho, abychom na své cestě nezemdleli. Vždyť Ty sám nejlépe víš, jak nás oslabuje naše slabost a beznaděj.

Prosíme, dávej nám posilu v Duchu svatém, abychom v našich životech rozpoznávali, že není nic většího a mocnějšího, než Tvoje láska a milost v Ježíši Kristu, kterou nám nabízíš a kterými nás provádíš každý den.

Amen.

Čtení: Gn 12,1-7

Píseň: 618

Představení křtěného: Milý sbore lidu Páně ve Vršovicích, manželé Martina a Kryštof Míkovi požádali v našem sboru o křest pro svého syna Antonína. Jako kmotra pro svého syna si vybrali bratra Františka Kotmela. Staršovstvo sboru rádo jejich žádosti vyhovělo.

Slovo ustanovení: Vy všichni jste přece skrze víru syny Božími v Kristu Ježíši. Neboť vy všichni, kteří jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli. Není už rozdíl mezi židem a pohanem, otrokem a svobodným, mužem a ženou. Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši. Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.

Slovo o křtu: Ježíš Kristus zaslíbil svou přítomnost tam, kde se dva nebo tři sejdou v jeho jménu. Věříme, že v Duchu svatém je uprostřed nás i v tomto shromáždění. Apoštol Pavel užívá pro obecenství Krista s církví obrazu: Kristus je hlavou církve, ona jeho tělem. Apoštolé proto mluvili o křtu jako o vstípení v Krista a jeho tělo. S nimi takto křtu rozumíme i my. Dospělý člověk při křtu vyznává, že chce patřit Kristu, apoštol dokonce mluví o „obléknutí“ Krista a ukazuje tak touhu po novém životě, kterou však můžeme pouze přijmout skrze našeho Pána a Spasitele. Život v Kristu a ve společenství církve - tohoto konkrétního společenství i církve obecné. Dítě je při křtu odevzdáno a zasvěceno Kristu i uvedeno do obecenství sboru. Sbor přijímá dospělé i děti - chce být svědectvím i pomocí. Za miminko se přimlouvá v modlitbách a zavazuje se spolu s rodiči, že bude pečovat o jeho vzdělání ve víře, aby mu byl křest jasným znamením Boží milosti a tak aby se k němu pokřtěný v budoucnu sám přiznal a nesl ovoce víry. Sbor to činí v naději, že každý, kdo je pokřtěn, obdrží obdarování, jímž jako jeden z údů v těle Kristově bude sloužit.

Prosím Martinu a Kryštofa a kmotra Františka, aby předstoupili s Antonínem před shromážděný sbor k přijetí křtu.

všichni povstanou

Otázky rodičům a kmotrům: Ptám se vás, Martino a Kryštofe, i Tebe, Františku: Věříte, že v Ježíši Kristu Pán Bůh Antonínovi nabízí skutečný život?

Jestliže ano, odpovězte: Věříme.

Odpověď: Věříme.

Milá Martino, milý Kryštofe, toužíte, aby Kristus Antonína připojil ve křtu ke své církvi? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano, toužíme.

Odpověď

Milý Františku, Martina a Kryštof tě přizvali ke svědecké a strážné službě pro Antonína. Ptám se tě proto: Přijímáš tuto službu? Jestliže přijímáš, odpověz: Ano, s pomocí Boží.

Odpověď

Otázka presbyterům a sboru: Milé sestry a milí bratři, chcete být společně v tomto společenství svědectvím o Boží milosti Antonínovi i jeho rodině? Chcete-li, odpovězte: Ano.

Apoštolské vyznání víry: Vyznejme nyní svoji víru všichni společně slovy Apoštolského vyznání:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Modlitba: Pomodleme se: Milostivý Otče, oslavujeme Tě, žes dal zaslíbení pro nás i pro naše děti, že nás všechny ve své milosti voláš k sobě poznamenáváš touto svátostí jako jedinečným znamením své lásky. V pokorné víře k Tobě přinášíme Antonína a prosíme Tě: Přijmi ho, Duchem svatým ho připoj ke Kristu a jeho církvi a ochraňuj ho. Amen.

Křestní akt:

Pán Ježíš Kristus praví: Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.

Antoníne, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Předstoupí členové staršovstva

Požehnání křtěnému: Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí. Amen.

Modlitba po křtu: Všemohoucí a věčný Bože, ty jsi ve své neskonalé lásce a dobrotě slíbil, že chceš být nejen naším Bohem, ale také Bohem a Otcem našich dětí. Vzdáváme Ti chválu a díky. Pokorně Tě prosíme za Antonína.

Vezmi je do své otcovské péče a ochrany a posvěcuj je na těle i na duši.

Otče náš nebeský, dávej Martině a Kryštofovi a Františkovi, kterým jsi Toníka svěřil, ujištění o své věrnosti. Stůj při nich svou radou, když ho budou vychovávat. Pomáhej jim, aby srůstali s rodinou církve Kristovy a upevňovali se v poslušnosti jeho vůle. Svěřujeme Tvé otcovské péči děti a rodiny nejen tohoto sboru. Pomáhej nám, abychom Tě ve svých domovech i ve společenství sboru ctili a v lásce si navzájem sloužili. Amen.

Píseň: 678

Text: Mt 13,45-46

Beránku Boží, který snímáš hřích světa, smiluj se nad námi.

Teď si děti trochu popovídáme o tom, po čem toužíme. Já jsem kluk, tak mám klukovské nápady. Tak třeba krásné, velké auto. Chtěli byste krásné, velké auto? Nebo dům. Dům, ve kterém by měl každý svůj pokoj, dům, u kterého by byla zahrada. Je spousta věcí, které by bylo příjemné mít.

My jsme četli o člověku, o obchodníkovi, který uviděl ... . Co to je? Co to jenom je? Je to perla. A krásná perla. Moc se Ondřejovi povedla. Tak takovou perlu ten obchodník uviděl. A zatoužil po ní. Jenže ta perla byla vzácná a stála spoustu peněz.

A tolik peněz ten obchodník neměl. Co s tím? Ze všeho nejdřív se musí ten obchodník rozhodnout, jestli skutečně tu perlu tak moc chce, aby začal shánět peníze. To si musí rozmyslet. Ale - když ona ta perla je taková krásná. Jen se na ni podívejte.

A tak začal obchodník prodávat. Takový obchodník s perlami určitě nechodil pěšky. Co asi má? Auto. Krásné auto. Ani ho neumím nakreslit. Moc se mu líbilo, ale teď šel a auto prodal. Jenže - ani peníze za auto na koupi tak krásné perly nestačily.

Ale obchodník po ní moc a moc toužil. A tak musel prodávat dál. Takový obchodník s perlami určitě bydlel v krásném domě. A ten teď prodal. Nakonec prodal všechno, co měl, jen aby mohl perlu koupit. Koupil ji a měl z ní velikou radost.

Co myslíte, udělal dobře, že všechno prodal kvůli jedné perle?

Píseň: S338

Kupec uviděl krásnou perlu. A musel se rozhodnout, jestli má pro něj

cenu. Jestli mu stojí za to, aby pro ni všechno obětoval. Ale my jsme také slyšeli příběh o Abramovi.

Abram už nebyl mladý. (loutka) Měl ženu Sáru. A žili ve městě Cháran. A neměli se špatně. Měli se vlastně velice dobře. Jen děti neměli.

Ale jednou Abram uslyšel: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu.“ Před Abramem se ukázala veliká směrovka, která ukazuje pryč ze všeho toho, co znal a kde byl doma.

Ten kupec to měl jednodušší - viděl před sebou perlu. Ale proč má všechno opustit Abram? Ale je tu ta směrovka, kterou mu ukázal Hospodin. Jenom - neplete se Abram? Co jen má dělat - má jít nebo nemá?

Abram šel. A skutečně došel do země, kterou mu Pán Bůh dal, skutečně se mu narodil syn, Izák, jak jemu a Sáře Pán Bůh slíbil. Abram udělal dobře, že Pána Boha poslechl. A právě o tom vyprávěl svému synu Izákovi. Aby věděl, že Pán Bůh s námi mluví a své sliby dodržuje. A když Izák vyrostl a také on se musel rozhodovat, už znal tatínkovo vyprávění. Už tu směrovku poznal. A tak i Izák vyprávěl svým synům Ezauovi a Jákobovi. To vyprávění krásně napsal do slov písničky bratr farář Luděk Rejchrt.

Píseň: S210

Copak bylo, děti, na začátku bohoslužeb? Křest. Byl pokřtěný malý Toník. On ještě neví, že na tomto obrázku je perla. Neví, že perla je vzácná. Neví, že toto je směrovka. Neví, co všechno získal Abraham tím, že se spolehl na Hospodina. Neví nic o velikém pokladu, ke kterému ukazuje křest. Pokladu, že ho Pán Bůh má rád a nikdy ho neopustí.

A tak mu o tom rodiče budou vyprávět. Bude mu o tom vyprávět jeho kmotr. Budeme mu o tom vyprávět i my. Aby věděl, jak vzácné znamení do života dnes dostal. Aby uměl rozpoznávat, na čem skutečně v životě záleží. Aby uměl rozpoznat poklad, který pro něj Pán Bůh připravil a dokázal na něj všechno vsadit.

Bude se to učit celý život. Tak jako my. Pán Bůh nám v tom všem pomáhej.

Amen.

Píseň: S355

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ať vaše radost, vaše dílo i vaše slova vypráví o vaší naději a jsou zaslíbením toho, co přichází od Boha.

Požehnání: Ať vám milost dělá život krásným a bohatým před Boží tváří, láska ať vás provází a hřeje
a ať vás brání před chladem a mrazem lidské zloby
a Boží pravda ať vám svítí na cestu, když se moci chopí tma. Amen.

Píseň: 684